KUIJFE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
8 F.
35
IN NEDERLAND 60 Cts

CLEMENT ADER

CLEMENT ADÉR werd geboren te Muret, in het departement Haute-Garonne, op 2 april 1841. Zijn vader stond er aan het hoofd van een schrijnwerkerij en hij bezat eveneens een watermolen, die door de wateren van de Garonne aangedreven werd...

Het mechanisme van de watermolen interesseerde de jonge Clement buitengewoon.

Van zijn tien jaar af vertoonde hij reeds een buitengewone geschiktheid voor het tekenen en de mechanika. Niettemin...

Ader was reeds vroeg geïnteresseerd in de toestellen « zwaarder dan de lucht ». Veertien jaar oud bestudeerde hij al de vleugels van de vogels, hun bouw, hun artikulatie, enz...

Clement maakt niettemin een eigenaardig stel vleugels...

Op een nacht trekt hij naar een nabijgelegen heuvel. Er waait een hevige wind over het land...

De gelegenheidsvliegenier wordt van de grond gerukt, en zweeft een ogenblik, alvorens ruw in de struiken terecht te komen.

UIT vrees zich belachelijk te maken, laat Clement zijn plan varen. Hij heeft echter interessante inlichtingen ingewonnen : Clement heeft begrepen dat de wijze waarop de vleugels van een vliegtuig gebouwd zijn, van kapitaal belang is.

Nadat hij zijn middelbare studies had voleind, wordt hij te werk gesteld in het jaar 1862, in de diensten van Bruggen en Wegen, waar hij opvalt door zijn buitengewone technische kennis...

Toen hij in 1867 de tentoonstelling van Parijs bezocht, interesseerde hij zich speciaal voor de fiets van Michaux.

Enkele tijd later...

Ader vindt het lawaai dat veroorzaakt wordt door de ijzeren wielen storend, en hij besluit zijn wielen te voorzien van een rubberband. Deze verbetering van de fiets werd door hem gebreveteerd op 22 november 1868.

Ho ! Dat was maar een eitje van Colombus ! Men moest er maar aan denken !

Mijnheer Ader, je bent een echte knutselaar ! Het is waarlijk een fijne vondst !

Clement Ader richt een fietsen-fabriek op te Muret.

Indien alles goed gaat, zal ik binnen kort genoeg verdiend hebben om een vliegtuig te bouwen.

Rond die tijd ontdekt hij het principe van de « rail sans fin », waaruit de rupsketting is gegroeid, die gebruikt wordt voor traktoren en pantserwagens. De proefnemingen in de jardin des Tuileries worden een sukses.

Het schijnt dat dit systeem een minimum-drijfkracht vraagt...

Inderdaad ! Die twee geiten zien er helemaal niet vermoeid uit.

Ader presenteert zijn uitvinding aan het ministerie van Oorlog, maar ze wordt geweigerd.

Luister : « Onze diensten zijn van oordeel dat dit systeem geen praktisch nut oplevert ! »

Wat wil je, niemand is profeet in eigen land ! Je zult je aan dit gebrek aan belangstelling van je landgenoten moeten wennen, vriend !

Ontgoocheld vertrouwt Clement Ader zijn plan toe aan het Konservatorium van Kunsten en Ambachten. Daarop breekt de oorlog van 1870 uit en wordt de fietsenfabricatie stop gezet.

In het jaar 1873 komt hij voor zijn werk te Castelnaudary terecht. Bij zijn vriend Douarche begint hij met de constructie van een vreemd tuig.

Maar dat is een mechanische vogel !

Ja, en een grote ! Hij is acht meter lang, en zijn vleugels zijn geartikuleerd. Ik heb hem met ganzenpluimen bekleed en het toestel kan door een mens bestuurd worden.

Een mens ? Maar wie zou dwaas genoeg zijn om zich in zo'n toestel te wagen ?

Mijn beste vriend, die dwaas staat voor je; morgen doe ik een eerste proefneming.

De volgende dag...

Maar dat is formidabel ! Hij vliegt ! HIJ VLIEGT !

De jonge uitvinder brengt zijn vliegtuig naar Parijs en toont het aan Nadar, de beroemde fotograaf-luchtvaarder, die het exposeert in zijn uitstalraam. Heel Parijs komt het bewonderen.

Die man schijnt mij bekend... Wie is dat ?

Dat is Clemenceau, de gemeenteraadsheer.

Ader wil rijk worden, maar zijn fortuin wil hij maar voor één enkel doel gebruiken : vliegen ! Hij hoopt veel geld te verdienen met de nieuwe uitvinding van Graham Bell, de telefoon, want aan dit toestel brengt Ader talrijke verbeteringen aan, die allen gebreveteerd worden.
In 1880 sticht Ader de « Société Générale des Téléphones », die een telefoonnet wil bouwen, telefoontoestellen en telefoonkabels maken.

Op zekere morgen...

Ik kom zelden naar Parijs, en dan vind ik niet één enkel plaatsje voor de operavertoning van heden avond !

Ja, ik heb het al begrepen. Je zou graag hebben dat ik je hielp, nietwaar ?

En ja, waarom ook niet !... EUREKA !

Enkele dagen later...

Mijn beste Douarche, je zult weldra de operavertoning kunnen beluisteren, zonder uit je zetel op te staan !

Ben je nu helemaal tovenaar geworden, Clement?

Zoals ieder nieuwe uitvinding, oogst ook dit initiatief van Ader een buitengewoon sukses. Maar de Staat legt beslag op het laboratorium van de telefoonexploitatie, en daarmee is het meteen gedaan met de « Société Générale des Téléphones » ! Ader, die door deze slag geruïneerd wordt, stelt daarop een groot gebaar : het bestuur van P.T.T. weet niet waar het de noodzakelijke toestellen moet halen voor de exploitatie van zijn nieuw monopolium, en Ader staat zijn toestellen af !

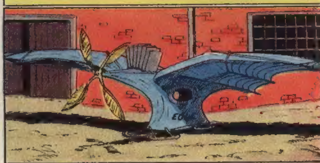

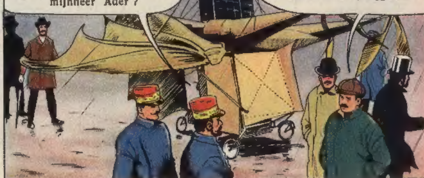

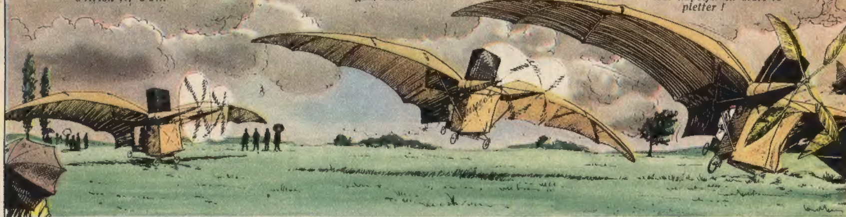

Helaas ! met de financies van Ader is het slecht gesteld : zijn opzoekingen hebben hem 600.000 frank gekost ! Hij zal een jaar lang moeten wachten op staatssteun. Na zijn « Eole », bouwt hij zijn « Avion ». De tijd verloopt, en Ader dringt bij het ministerie van oorlog voortdurend aan om steun te krijgen.

De commissie aanziet niettemin het experiment als geslaagd ! De « Avion » heeft een afstand van driehonderd meter in de lucht afgelegd. Clement Ader bouwt daarop zijn « Avion Nr 4 », met de stukken van de « Avion Nr 3 ». Jammer genoeg gaat de Staat steeds minder belangstelling tonen voor zijn experimenten. In februari 1898 staat Ader volledig alleen, en is hij eens te meer geruineerd. De ijzeren man verliest er de moed bij.

Op een morgen in de meimaand van 1903...

Boiret pakt al het gerief in, en in de maand juli begint hij met de vernieling van de plannen en van de machines.

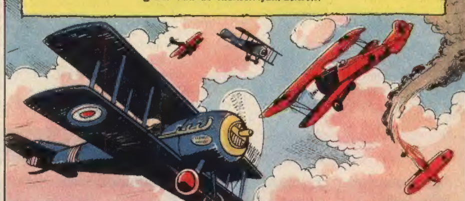

Ader heeft zich teruggetrokken in zijn landgoed « Ribonnet » te Beaumont-sur-Lèze. Hij doet echter nieuwe uitvindingen : glijboten, explosiemotoren, automobielen, enz...
Op 13 september 1906 wordt de wereld opgeschrikt door een donderslag...

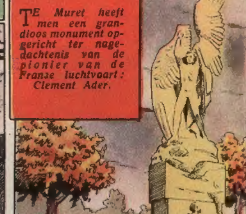

Alles bewijst nu dat zijn werk niet vruchteloos is geweest, want overal in de wereld vliegen de mensen. Op 1 Februari 1922 wordt hij bevorderd tot commandeur van het Légion d'Honneur.

Volgende week : DE HELD VAN DE VRIJHEID

Einde

ONDER ONS VERMA

WEER NAAR SCHOOL

MISSCHIEN verkies je dat ik er niet over praat. Misschien wens je er liefst niet aan te denken dat de vakantie uit is en dat je weer terug naar school moet... Aan het feit is echter niets te veranderen, dus is het maar best de werkelijkheid onder ogen te zien.

Je vakantie was lang en mooi en ik ben er van overtuigd dat je je nu stilaan begint te vervelen en naar werk snakt, waar of niet?

De terugkeer naar school is immers ook prettig, je maakt nieuwe vrienden, je vindt je oude kameraden terug, je krijgt misschien nieuwe leraars en je begroet met genoegen de leraars van vorig jaar. En is het niet boeiend een hele reeks nieuwe boeken te krijgen, die je nieuwsgierigheid en je weetlust bevredigen kunnen?

Ga dus het nieuwe schooljaar met een glimlach tegemoet. Schep vreugde in het schooljaar dat voor je staat.

Ik wens je het beste toe! *Kuifje*

WIE SPEELT ER GRAAG VOETBAL?

René Seghers, Langestraat, 3, Kruibeke, schrijft ons dat hij een voetbalklub heeft opgericht. Deze klub heeft een voetbalterrein en bovendien een vergaderzaal. Ze speelt in groene trui met witte boord. Wie wenst mee te spelen, moet dertien jaar zijn en zich aanmelden bij René Seghers.

JA, EEN TEKENVERHAAL VRAAGT VEEL WERK!

Frans Verschoren van Lier. Het is inderdaad zo dat een tekenverhaal veel werk vraagt. Men moet er de dokumentatie voor bijeenzoeken en het verhaal opbouwen. Daarbij komen dan nog de tekeningen die van groot belang zijn. Wij danken je hartelijk voor je sympatieke brief.

Johan Meutermans, van Berchem. — Wij danken je voor je brief en lazen met belangstelling je verhaal « Mislukte radiumdiefstal ». Wij zouden je graag persoonlijk antwoorden, maar bezitten je volledig adres niet. Stuur ons dit zo spoedig mogelijk.

Jaak Ferwerda, Wijkstraat, 4, Nw. Amsterdam, wou graag een korrespondent die vijftien jaar is, graag postzegels verzamelt en veel van tekenen houdt. Beste vriend, wij danken je hartelijk voor je mooie tekening en je lange vriendelijke brief. Wij hebben je groeten aan onze tekenaars overgemaakt. De reeks chromo's van de aardrijkskunde van België wordt je nog vandaag opgestuurd. Er zullen eerlang albums verschijnen van « De Witte Ruiter ». Het album « De Petroleumkoorts » is reeds van de pers. Je kan de gewenste albums altijd bestellen bij onze vertegenwoordiger in Holland, de heer Raat, Singel, 353, Dordrecht.

De Postbode wordt verwacht

Godelieve van Heetvelde, Floraliënlaan, 375, Berchem (Antwerpen), is twaalf jaar en wenst te corresponderen met een meisje van ongeveer dezelfde leeftijd uit Canada, Amerika of Spanje. Men mag haar schrijven in het Frans, Engels of Nederlands.

Hugo Schepens, Pastorijstraat, Humbeek (Brabant), wenst met een Spaanse of Italiaanse Kuifjeslezer te korresponderen. Hugo is zeventien jaar en interesseert zich voor alles wat geen techniek is. Zijn belangstelling gaat vooral naar natuurkunde en talen. Hij verzamelt postzegels. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans, Duits of Engels.

Kees van Asperen, Iepstraat, 21, Breda (Nederland), wenst een korrespondent van 14 à 15 jaar. Kees interesseert zich voor postzegels, oude munten en sport.

Gilbert Keymeulen, Diepestraat, 107, Aalst, wou graag een korrespondent die postzegels verzamelt.

Albert Cortals, Floraliënlaan, 377, Berchem (Antwerpen), wenst te korresponderen met een jongen van 12 à 13 jaar in het Frans, Nederlands of Engels, liefst met een buitenlander.

Freddy Rosseel, Dr Verhaegestraat, 32, Oostende. — Je kan zelf rechtstreeks schrijven naar Tan Giok Lan, Djl Mangha van Djakarta, vermits je het volledig adres bezit. Je kan gerust in het Nederlands schrijven, maar tracht je geschrift te verzorgen want het briefje dat je ons schreef was niet zeer duidelijk! Pen je briefje onmiddellijk, wij zijn er van overtuigd dat onze lezer van Indonesia er erg blij zal mee zijn!

Eric Van Calster, Hollebeekstraat, 163, Linkebeek, zoekt een pennevriend die postzegels en luciferdoosjes verzamelt. Eric houdt van fietsen, voetballen en lopen.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

KEN WIJ ONS BEST!

DE ZONEN VAN LAMBIK

TE LAAT

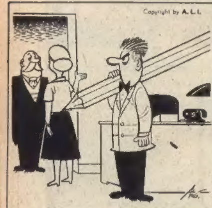
— Jan, waarom kom je te laat ?

— Ik droomde dat ik moest lopen om het vliegtuig naar Kongo te halen, meester !

— En jij, Piet ?

— He... He... Ik heb Jan zijn koffers helpen dragen !

Jozef De Middelaar, St-Niklaas-Waas.

— Hij zegt dat hij de uitvinder van het onverslijtbaar potlood is.

JE MOET ER MAAR AAN DENKEN...

Anneke : Ik ben een vol uur bij de kapper geweest om m'n haar te laten kappen. Wat zijn die mensen toch vreselijk langzaam !

Suzie : Waarom ben je dan niet een eindje gaan wandelen ?

TE KLEIN

Klant : Een halve liter koemelk, a.u.b.

Winkelier : Je fles is daarvoor veel te klein, vriend.

Klant : Geef me dan maar een halve liter geitemelk.

VOOR DE RECHTBANK

Rechter : Heb je nog iets te zeggen, beklaagde ?

Beklaagde : Ja, edelachtbare, maak het kort, dan ben ik nog voor het eten terug in de gevangenis !

DE VULPEN

— Dokter, kom vlug, mijn zoon heeft m'n vulpen ingeslikt. Wat moet ik doen in afwachting van je komst ?

— Met een potlood schrijven !

MIJ HEB JE NIET...

Mevrouw : Mijn dienstboden komen me nog regelmatig opzoeken nadat ze uit mijn dienst zijn getreden.

Nieuw meisje : Dat kan bij mij niet gebeuren. Ik ga niet weg vooraleer ik mijn volle loon heb gehad.

BORDEAUX

Meester : Wie weet wat er uit Bordeaux komt ?

Jan : Wijn, meester.

Meester : En wie weet wat er naar Bordeaux gaat ?

Jan : Ledige flessen !

(Paul Van Horenbeeck, van Mechelen.)

SLIM

Jefke : Grootmoeder, vergroot je bril héél erg ?

Oma : Ja, Jefke.

Jefke : Wel, grootmoe, wil je hem dan afdoen als je de taart snijdt ?

(Jozef Marissen, van Schoten.)

GESCHIEDENIS

Leraar : Sedert wanneer ben je afwezig geweest ?

Leerling : Sinds het uitbreken van de eerste wereldoorlog !

— Ofwel speel je geen vogelpik meer, ofwel blijf je van de borrels af. Kiezen of delen, vriend !

DE TEST VAN DE WEEK :

BEN JE EEN IDEALIST?

De realist ziet de mensen en dingen zoals ze zijn met hun eigenschappen en gebreken. De idealist ziet ze zoals hij ze wenst, of zoals hij droomt dat ze zijn. De realist staat met zijn twee voeten op de grond, hij maakt zich geen illusies, hij weet dat hij de wereld niet kan veranderen. De tweede maakt de werkelijkheid veel mooier, hij ziet in alles het schone en hij droomt er van de wereld beter te maken.

Wanneer je op deze vragen antwoordt, weet je of je een realist of een idealist bent.

1. Hou je van de natuur en van de poëzie, omdat ze je de mogelijkheid bieden het alledaagse leven te ontvluchten ? . . . .

2. Wanneer je iets beschrijft, tracht je dan het lelijke mooier te maken of het stilzwijgend voorbij te gaan ? . . . .

3. In de veronderstelling dat je schilder of fotograaf bent, tracht je dan de fouten die je in je model ontdekt te verbloemen, en dit niet zozeer om het model te flateren maar uit estetisch oogpunt ? . . . .

4. Zijn de helden voor jou altijd groot, mooi en edel en de bozen altijd klein en lelijk ? . . . .

5. Is je bewondering voor beroemde mannen zo groot dat je hun fouten niet ziet ? . . . .

6. Tracht je in al wat je onderneemt naar de perfektie ? . . . .

7. Heb je een grote verering voor kunstenaars ? . ...

8. Bouw je heel dikwijls luchtkastelen ? . . . .

9. Ben je geneigd alle mensen gevoelens van grootheid, toewijding, zelfopoffering en dapperheid toe te schrijven ? . . . .

10. Zou je bloedgever worden indien je gezondheid dit moest toelaten ? . . . .

11. Heb je een ideaal en wens je heel je leven in dienst te stellen van dit ideaal ? . . . .

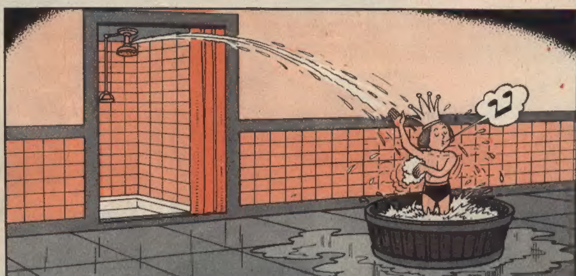
12 Hoop je, dat alle mensen eens elkaar de broederhand zullen reiken en dat wij dan hier op aarde de eeuwige vrede zullen kennen ? . . . .

Totaal . . . .

KOM MEE NAAR DE POSTILJON VOOR HET ANTWOORD OP DE TEST !

DOOR WILLY VANDERSTEEN

DE AVONTUREN VAN ALEX

DE TIARA VAN ORIBAL

TEKST EN TEKENINGEN VAN JACQUES MARTIN

Een schildwacht van het kamp van Arbaces schrikt plotseling op en roept : Wie daar ?...

Met opgeheven lans draaide de soldaat zich bruusk om...

Neen!...Stop! Ik ben het, Sirdar, de vriend van zijne excellentie de Grootvizier.

Ik kan niet meer. Help me! Breng me zo vlug mogelijk naar de tent van Arbaces!

En enkele minuten later...

Hij zei ons, dat hij een zeer belangrijke mededeling te doen had.

Ha! Je komt me waarschijnlijk het sukses van je expeditie aankondigen, nietwaar?

Gekscheer niet, excellentie! Heb medelijden! Laat mij alles uitleggen!

En Sirdar begint onmiddellijk met een vloed van woorden zijn avontuur te vertellen.

...Toen had ik het geluk mij een weinig lager aan een uitstekende rotsblok te kunnen vastgrijpen. Met inspanning van al mijn krachten kon ik mij schrap zetten en me optrekken.

Maar het gevaar was niet geweken. Alex kon immers nog twijfelen aan mijn dood, want hij had toch niet gehoord dat mijn lichaam de grond raakte.

Toen had ik het idee om hulp te roepen en, om hem te doen geloven dat ik ten slotte mijn greep moest lossen, schreeuwde ik telkens minder luid. Dan duwde ik een zware steen in de afgrond...

Deze list gelukte. Op een gegeven ogenblik hoorde ik Alex weer terug naar boven klimmen. Ik moest natuurlijk nog lang wachten alvorens ik op mijn beurt de rots opstijgen kon...

Deze nacht, toen ik trachtte uw kamp te bereiken, stelde ik vast dat het leger van de rebellen naar hier oprukt. Ik deed al wat mogelijk was om hier voor het leger te zijn... Nu is het vlakbij. De rebellen zullen aanvallen!

Wat? Waarom ben je niet begonnen met mij dat te zeggen, domkop!

Inderdaad, ingelicht door de soldaten die in de hoeve werden gevangen genomen, nadert het leger van Oribal het kamp van Arbaces...

Al naar gelang het leger nadert, worden er van op de rotsen die de stad domineren, de afgesproken signalen gegeven.

Alles gaat opperbest. Onze krijgers staan op hun post. Het kamp van Arbaces is ingesloten. Ik zal Karidal verwittigen!

Maar in het kamp werden bevelen gegeven en in enkele minuten is alles gereed voor de strijd.

TE WAPEN! Ze zullen ons aanvallen! Daar zijn onze vijanden. TE WAPEN!

Hals over kop maken de soldaten zich klaar en vervoegen hun afdeling als...

OPGELET!...

CHLOROPHYL EN MINIMUM
door Raymond Macherot

HET BETOVERD BOS

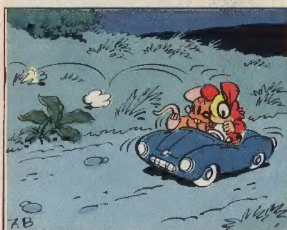

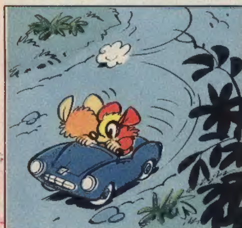

DE ONTDEKKINGSREIZIGERS EN HUN BESTE VRIENDEN

ENKELE ontdekkingsreizigers brachten hun foto's bij elkaar en die bewezen, dat de kinderen overal hun beste vrienden zijn. Waar ook de ontdekkingsreiziger zijn tenten opslaat, steeds zijn er kindersnuitjes die zijn gedoe nieuwsgierig gadeslaan en, na een tijd, vriendschap met hem sluiten. Die foto's bewezen tevens dat alle kinderen ter wereld, hun huid weze blank, zwart, bruin of geel, in de grond eender zijn. Aan de hand van deze enkele kiekjes, gekozen uit de talrijke foto's door de ontdekkingsreizigers genomen, kan je er trouwens zelf over oordelen.

Neen, het is Davy Crockett niet maar wel een kleine Eskimo die in een warme, dikke bontmuts geduffeld is.

1. — De leden van de eerste expeditie, die de Nijl afvoer van de bron tot aan de monding, brachten ondermeer dit kiekje mee. Deze kleine negers voelen geen behoefte aan speelgoed, een boot volstaat en het water natuurlijk!

2. — Drie vrienden uit het Massief van Ougarta. Twee van hen verzorgden hun kapsel zeer speciaal : de ene draagt een kuifje, de andere een vlecht.

3. — Kijk hoe braaf deze nikkertjes hun moeder helpen. Ze rollen balletjes uit maniokmeel. Een opname die uit het hartje van Afrika komt.

4. — Hier zijn we dan in het gebied van de Amazone. De knaap in z'n bootje hanteert met verbazingwekkende handigheid een primitieve harpoen. De bodem van z'n broos vaartuig ligt al vol vis!

5. — In Siam krijgen de kleine kleuters eerst hun papje op moeders schoot en dan doen ze een paar trekjes aan een pijp, zo wil het de traditie nu eenmaal!

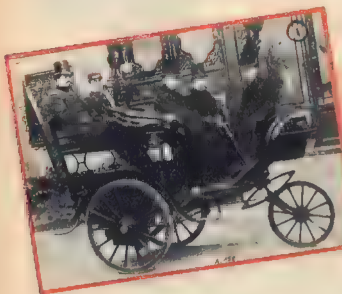

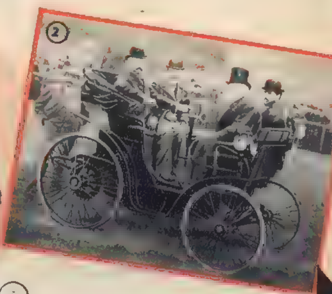
OPGEPAST, HIER KOMEN DE RENWAGENS...

Uit de Oude Doos!

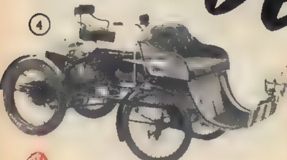
JE lacht als je ze ziet, he! Te dien tijde verwekten zij sensatie en de chauffeurs, die met een snelheid van 25 km per uur over de straten zoefden, werden aanzien voor gekken en gebrandmerkt als publiek gevaar. De auto's die je hier ziet werden zorgvuldig bewaard, men kan er kwamen de rubberbanden op de markt die konden opgeblazen worden. Dat was een prachtige uitvinding, de snelheid van de auto's verhoogde nu gevoelig

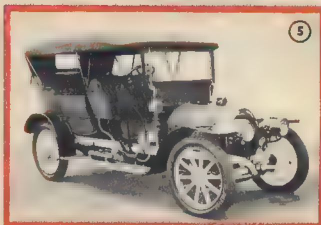
In 1908 kwamen er 2.300 Peugeotwagens uit de fabriek en sommigen van deze wagens boekten een mooie overwinning in de eerste autokoersen bij het begin van deze eeuw Zij haalden bijna een gemiddelde snelheid van 100 km per uur! Sedertdien is de autokonstruktie er geweldig op vooruit gegaan wat komfort, veiligheid en stevigheid betreft. De snelheid echter maakte niet meer zo'n reuzensprong

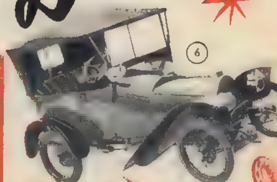

nog mee rijden. Jammer genoeg bestaat er van ieder model gewoonlijk nog slechts één exemplaar.

Het is nu 70 jaar geleden dat Armand Peugeot, die reeds driewielers en fietsen vervaardigde, een eerste auto bouwde aangedreven door een stoommotor. De stoom was echter niet de gedroomde oplossing en Peugeot haastte zich de licentie te krijgen voor de viertakt benzinemotor, die zo pas was uitgevonden door Daimler. In 1890 bouwde hij een van de eerste auto's met explosiemotor ter wereld. De motor had twee cylinders in V en ontwikkelde 8 PK, er waren vier versnellingen en het resultaat was niet slecht : 25 km per uur! De inzittenden moesten natuurlijk tegen een paar schokken kunnen, want de wielen waren slechts omringd door een volle rubberband en van autosnelwegen was er toen nog geen sprake! Die vreemdsoortige tuigen maakten een hels lawaai, joegen wolken stof op waren de schrik van de voorbijgangers in de stad en van de boeren op het land.

In 1891 slaagde deze «Peugeot» er in de beroemde velokoers Parijs-Brest-Parijs te volgen tegen een gemiddelde snelheid van 13,5 km per uur. Men begon toen stilaan te geloven in de toekomst van de auto.

In 1892 vervaardigde Peugeot 29 wagens, in 1893 34, en in 1896 al 96 wagens per jaar. Het was om die tijd dat de Daimlermotor vervangen werd door een Peugeot. Dan

1. - De eerste « Peugeot » met drie wielen en een stoommotor. De grote pijlkoker achteraan bevat al het gerief nodig om de motor aan gang te zetten. Dit was in het jaar 1888.

2. - Een « vis-à-vis » vier plaatsen en een huif gepresenteerd in Engeland in 1894. In de katalogus lezen wij : « Lederen huif gecaoutchouteerde wielen. Deze wagen was 2,55 m lang en 1, 42 m breed, hij woog leeg 630 kg, en bereikte 16 km per uur.

3. - Een « vis-à-vis » vier plaatsen van 1894, uitgerust met een motor met twee cylinders die 8 PK ontwikkelden. Ons doet deze wagen denken aan de wagens of grote draagstoelen van de vadsige koningen. Hier zie je reeds echte rubberbanden om de wielen.

4. - Een « Peugeot » uit het jaar 1905, uitgerust met een motor met een cylinder die 7 PK ontwikkelde, twee versnellingen. Maximum snelheid 30 km per uur.

5. - « Torpedo » Peugeot van 1908. Vier cylindermotor met een inhoud van 2211 cm3. Deze wagen kon 100 km per uur doen. Dat begint er al op te gelijken, he! Maar kijk eens even naar de klakson!

6. - « Baby » Peugeot van 1913, vier cylindermotor met 7 PK. Het is de voorloper van de kleine, goedkope moderne wagens.

IN 1894 publiceerden de gebroeders Peugeot de eerste katalogus voor auto's. Dit was dan meteen ook de éérste publiciteit voor de autoindustrie. Acht modellen werden hierin getoond. De carrosseries van de auto's geleken nog allen sterk op de paardenkoets. In de katalogus kon men o.m. het volgende lezen :

« Het is noodzakelijk dat de liefhebbers in onze fabrieken of bij onze afgevaardigden een kleine leertijd doormaken. De personen die reeds iets van mechanica afweten, zullen het natuurlijk veel makkelijker hebben dan de anderen. Het zou echter zeer onvoorzichtig zijn deze leertijd niet te willen doormaken.

De motor heeft twee cylinders. Voor het inschakelen heeft men slechts enkele minuten tijd nodig.

Wanneer de wegen tamelijk goed zijn kan de wagen zo geregeld worden dat men een hogere snelheid bereikt. (Normaal wordt er een snelheid van 18 tot 20 km. per uur voorzien). In dit geval echter moet men goed opletten en zeer voorzichtig zijn.

Het verbruik kost van 4 tot 5 centiemen per km. Voor de afkoeling van de cylinders heeft men, al naar gelang het type, van 25 tot 40 l. water nodig!... »

De GROENE SPLINTER

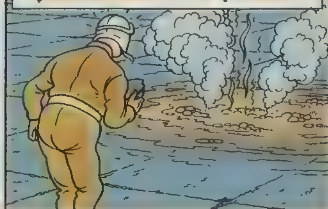
TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

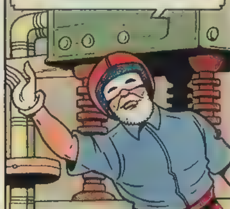

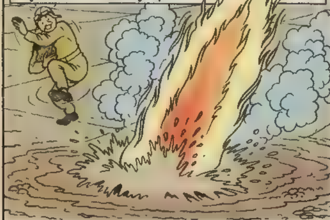

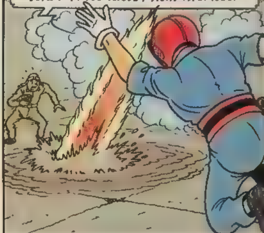
Een gemaskerde sleurde Suske en Wiske mee. Lambik bleef alleen in de hall van het laboratorium en is getuige van een nieuw wonder.

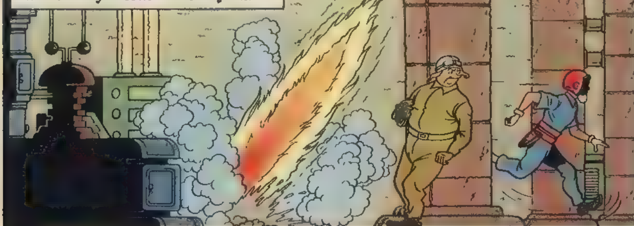

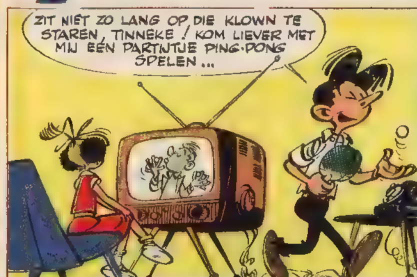
(Wordt voortgezet.)

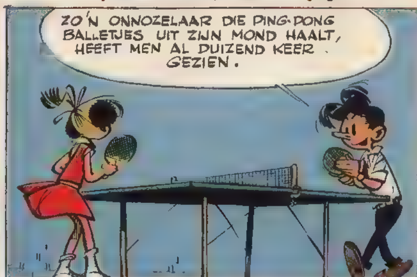
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

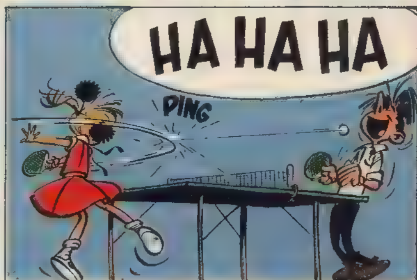

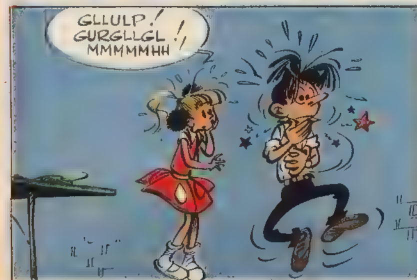

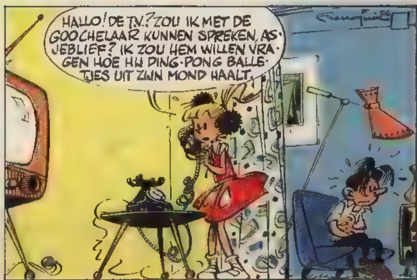

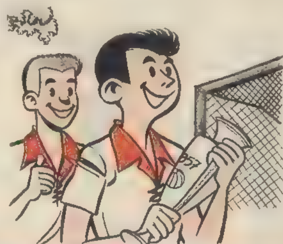
Hallo Hallo, hier LUC VARENNE !...

HET KOMEND VOETBALSEIZOEN

DE tijd vliegt snel ! Het voetbalseizoen is nog maar drie maanden ten einde en mijn jonge vrienden wensen dat ik alweer over voetbal zou schrijven. Een van hen stelde mij de vraag : « Wie wordt kampioen in 1957 ? » Als ik dat wist... ik was rijk ! Hebben jullie de geschiedenis gelezen van die jonge Fransman, die antwoordde op enkele vragen gesteld door een groot Frans sportblad. Al zijn antwoorden waren juist en als prijs kreeg hij een rente van 500.000 frank gedurende tien jaar. Of die vragen dan zo makkelijk waren ? Helemaal niet. Die jonge sportliefhebber gaf voor het einde van het seizoen het juiste klassement van de eerste divisie. Ik durf mij absoluut niet met hem meten en zoals ik jullie reeds vertelde, ik heb nooit veel geluk met pronostieken.

EVEN kijken hoe het met onze voetbalploegen staat Beginnen wij met onze kampioen, de voetbalklub Anderlecht Het is de regelmatigste en de beste klub van ons land. De sekretaris van de « wit-purperen » verklaarde mij . « Zo men mij drie jaar tijd geeft, maak ik van Anderlecht de sterkste klub ter wereld ». De sekretaris legde deze verklaring af nadat onze Anderlechtenaren tegen de Russische ploegen hadden gespeeld en onze kleuren met vuur hadden verdedigd. Men moet deze verklaring vanzelfsprekend met een korreltje zout nemen Toch is het waar dat de klub van Anderlecht beschikt over puike elementen, en een uitstekend oefenmeester heeft aan Bill Gormlie Ik meen dat Anderlecht ook volgend jaar de titel van kampioen van België in de wacht zal slepen

Welke ploeg zou je na Anderlecht kunnen opstellen ? Ieder jaar hoort men veel goeds over Beerschot, en ieder jaar weer stelt deze Antwerpse klub teleur Beerschot kende tegenslag in het laatste seizoen maar toch ! De leiders van de klub deden hun uiterste best om het peil op te drijven door een Hongaars oefenmeester aan te werven en door de « aankoop » van nieuwe spelers, waaronder Vliers. Zijn spel bevredigde ons niet Nochtans speelde hij in juni jl. in Spanje een schitterende match Hij maakte vier doelpunten op korte tijd De afwezigheid van Rik Coppens, een echt voetbalfenomeen, veroorzaakte veel schade aan Beerschot De bulldozer Van Cleemput moest Coppens vervangen, maar Coppens vervangen is zo niet onmogelijk, dan toch uiterst moeilijk !

Coppens onderging een heelkundige bewerking en volgens de laatste berichten gaat het hem uitstekend Hij spreekt er zelfs al over in de maand september opnieuw te spelen !

En dan is er nog Berchem Sport. De spelers worden echter een dagje te oud en de klub is erg onregelmatig Men mag Berchem Sport echter niet a priori uitsluiten

De derde Antwerpse klub waarvoor Anderlecht nu en dan beeft is Antwerp Ik geloof dat deze klub in het jaar 1957 van zich zal doen spreken, vooral wanneer ze de hand zal kunnen leggen op een voetballer, die in het net weet te schieten !

●

EN Standard van Luik ? Voor het komend seizoen schijnt deze ploeg zeer goed gewapend. Standard verloor al zijn spelers op een na, maar dat is dan ook de beste Denis Houf. Thans is Standard goed op dreef, de aanvalslijn is sensationeel. Denk maar aan de wedstrijd die Standard leverde tegen de Spaanse ploeg van San Sebastian. Ik vergeet Gantoise waarachtig niet ! De verwachtingen in deze Gentse ploeg gesteld werden de laatste twee jaar teleur gesteld Men gaf de oefenmeester Van Dooren de schuld, maar Men moet altijd een slachtoffer zoeken als het niet goed gaat. Men heeft hem vervangen door de oud-oefenmeester van Gantoise Delfour Wij zullen afwachten en het beste hopen

Om jullie plezier te doen, gaat dan hier mijn pronostiek mijn eerste kandidaat voor de eretitel is Anderlecht Dan komen Standard en Antwerp en als outsider, de klub van ieder jaar : Beerschot.

Ik geef jullie de gulden raad deze pronostiek niet uit te knippen en hem mij, op het einde van het seizoen 1957, onder de neus te duwen al denk ik dan ook dat ik de bal niet zo ver missla !

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

DE TWEE GEZICHTEN VAN KID ORDINN

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

Joe streek een erfenis op en viert deze heugelijke gebeurtenis met veel pinten in de herberg van zijn vriend Bert..

(Wordt voortgezet.)

Jij lacht je haast een bult met Dog Bull en Kid Ordinn, lees dus hun avonturen « De Kat zit in de Zak », « Chick Bill tegen de Onzichtbare » en « Doorbraak naar het Westen ».

ZO

PERKINS liet zich achterover vallen en lachte hartelijk. De kleine, kale, dikke man, die tegenover hem aan tafel zat, fronste de wenkbrauwen en bevochtigde zijn dunne lippen even met de tong.

— Vind je mijn voorstel dan zo komiek ? vroeg hij een beetje op zijn ongemak.

Perkins barste opnieuw in een schaterlach uit.

— Zie je het komische van de situatie niet ? riep hij en hield zijn buik vast. Dan werd hij ernstig en leunde over de tafel, en bekeek de kleine, dikke man in het wit van de ogen. Je wilt toch zeker niet beweren, dat men je niets over mij heeft verteld ?

WAT zou men verteld hebben ! Ik weet helemaal niets.

Dat klonk oprecht. Perkins gromde en gaf de baas een teken de glazen opnieuw te vullen.

— Ken je Humphrey Nicholls ? vroeg Perkins alvorens zijn glas op te heffen.

— Van naam, ja. Was dat niet de antropoloog die, nu zo wat zes maanden geleden, verdween in de Boven-Orinoco ?

— Juist. Wel, Mr Sampson, en ik ben Bill Perkins, de gids door Nicholls aangeworven.

De kale man roerde niet.

— Wij zijn samen vertokken en ik kwam alléén terug.

— Ik veronderstel dat zo iets gebeuren kan, antwoordde Sampson.

— Ja, natuurlijk, een ongeluk is vlug gebeurd, vooral in die streken.

De dood ligt overal op loer, er zijn de vijandelijke stammen, er is het oerwoud, en er zijn de roofdieren, de slangen, de giftige insekten...

— Ik begrijp nog altijd niet waar je naar toe wilt, Mr Perkins !

— Ik wou je dit zeggen : ik vertelde dat Nicholls gedood werd door een pyton, alvorens ik de tijd kreeg hem te redden. Men geloofde mijn verhaal niet. Natuurlijk heeft niemand er mij van beschuldigd dat ik mijn klant vermoord heb. Dat is onmogelijk, vermits men geen bewijzen heeft, maar ik weet dat niemand gelooft dat Nicholls door de slang was gedood. Zo ben ik dan zonder werk geraakt. Nicholls was mijn laatste klant. Sedertdien heeft niemand mij nog als gids gevraagd voor een expeditie op de stroom. Nu begrijp je waarom ik daareven lachte.

— Maar vertel mij eens, waarom gelooft men je niet ?

— Och ik weet het niet. Misschien hebben ze de leugen in mijn ogen gelezen ? . Misschien was er iets in mijn houding dat hen niet geloofwaardig voorkwam ?

In gedachten verzonken ledigde Sampson zijn glas. Na hetgeen de gids hem verteld had, aarzelde hij zijn aanbod te vernieuwen en Perkins als gids aan te werven.

— Bovendien, ik beken het : ik heb gelogen. De geschiedenis van de pyton heb ik verzonnen.

Perkins had dit gezegd met hangend hoofd en op heel stille toon net alsof hij het alleen voor zichzelf zou hebben gezegd. De kleine man sprong op.

— Wat ? riep hij.

De gids glimlachte vaag.

— Jij bent de eerste aan wie ik zeg dat ik gelogen heb Mr Sampson. Ik weet niet waarom. Misschien alleen maar omdat ik er behoefte aan voel aan iemand de waarheid te zeggen. Het doet er niet toe of je mij gelooft of niet.

— En waarom vertel je het aan mij ?

— Omdat jij, net als Nicholls, een antropoloog, een geleerde bent. Jij zal mijn geschiedenis begrijpen.

— Vooruit dan maar.

— Nicholls is dood, hij stierf onder mijn ogen, maar het was geen pyton die hem doodde...

— Wat was het dan wel ?

— Ik zal het je vertellen, Mr Sampson, maar, zie je, het is niet altijd goed de waarheid te zeggen, vooral dan wanneer die waarheid onbegrijpelijk, fantastisch is. Moest ik het hier aan iemand hebben gezegd, men zou mij vierkant hebben uitgelachen.

Sampson schoof zijn stoel wat dichter bij, lei zijn ellebogen op tafel en luisterde aandachtig.

— Wij hadden onze dragers in het kamp achter gelaten en waren met z'n tweeën in een prauw vertrokken om een groot moeras, gevormd door de stroom, te verkennen. Ik pagaaide

STIERF HUMPHREY NICHOLLS

VERHAAL DOOR C. PAGE. — GEILLUSTREERD DOOR L. HACHE

en Nicholls stond met het geweer in de hand achter mij. Hij speurde de oever af, waar wij zouden landen, en plotseling voelde ik het gevaar. Alvorens ik de tijd had de geleerde te verwittigen, gleed er een enorme schaduw over ons heen. Een machtige adem zweepte de golven rondom de prauw hoog op. Ik liet mij in het bootje vallen en riep Nicholls.. Geen antwoord. Ik draaide mij om. Hij stond nog steeds rechtop, maar zijn linkerhand was afgerukt. Gedurende enkele sekonden keek hij mij aan met open mond, dan verloor hij het evenwicht en plofte in het water. Ik kreeg de tijd niet om hem hulp te bieden. Op het ogenblik dat ik mij over boord boog om hem te grijpen, voelde ik dat het gevaar mij opnieuw beloerde. Machinaal greep ik naar het geweer van Nicholls en... toen zag ik het dier. Het was een enorme massa die recht op mij toekwam. Ik schouderde het geweer en schoot tot de kamer leeg was. Dan gooide ik mijn wapen weg en lei mij plat in de boot. Het dier scheerde juist over de prauw. Dan steeg het weer op. Hoe dat dier er uitzag? Als een reusachtige vledermuis, met een langwerpige kop, uitspringende ogen, een reusachtige muil met scherpe tanden...

— Een pterosauria! riep Sampson. Een vliegend reptiel, het is een voorwereldlijk dier dat wij tot nog toe slechts in fossiele staat hebben gevonden. En wat deed je dan, Perkins?

— Ik heb het geweer van Nicholls opnieuw geladen, zorgvuldig gemikt en ik heb het monster neergeschoten. Met een lange scherpe gil, die door merg en been drong en die ik nooit zal vergeten, is het in het moeras gestort.

— En Nicholls?

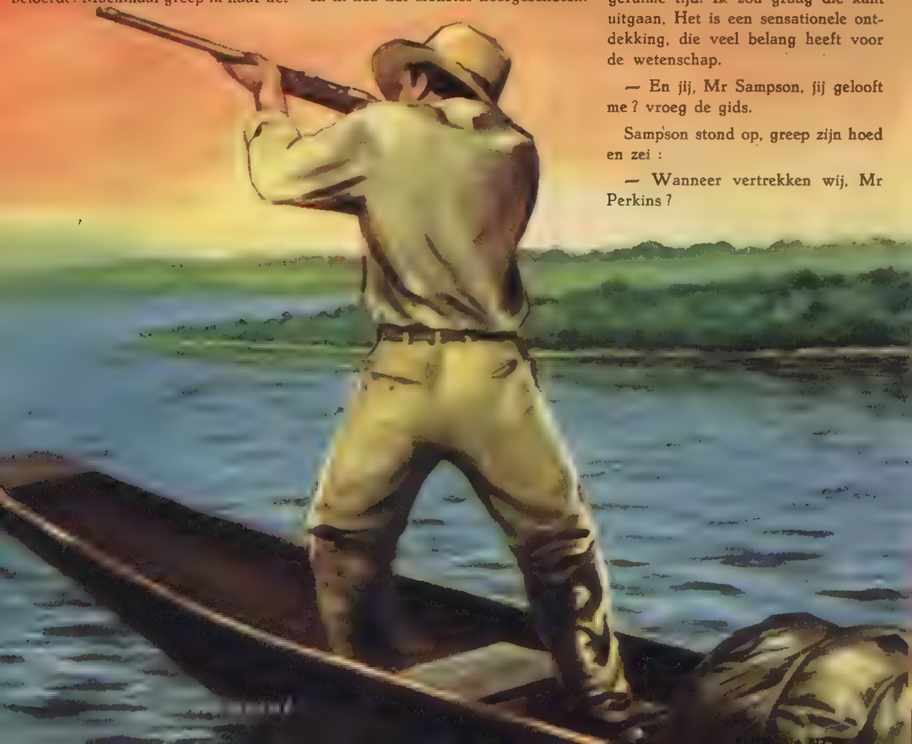
— Och, het water was vergeven van de piranna's en die vissen kennen geen genade. Ik was haastig er weg te komen, maar ik had zo graag die vogel meegebracht, want ik wist wel dat men zo'n dier niet alle dagen tegenkomt. Ik had er nooit over gehoord, nog nooit in mijn leven zo'n monster gezien. Toen ik op de plaats kwam waar het dier neergestort was, bemerkte ik dat de piranna's nog vlugger waren geweest... Dat is heel de geschiedenis, Mr Sampson.

— Fantastisch! fluisterde deze na geruime tijd. Ik zou graag die kant uitgaan. Het is een sensationele ontdekking, die veel belang heeft voor de wetenschap.

— En jij, Mr Sampson, jij gelooft me? vroeg de gids.

Sampson stond op, greep zijn hoed en zei :

— Wanneer vertrekken wij, Mr Perkins?

590 km in 30 minuten!

DE SO.4050 VAUTOUR werd in Frankrijk gebouwd en was in 1953 het eerste toestel met twee straalmotoren en met twee plaatsen dat de geluidsmuur doorbrak. De Vautour lei de afstand Melun-Villaroche-Istres, dat zijn 590 km., af in dertig minuten. Het toestel vloog dus met een gemiddelde snelheid van 1.180 km per uur. Het plafond van de Vautour ligt hoger dan 15.000 meter en met een normale lading kan hij opstijgen of dalen op minder dan 800 meter startbaan. Leeg weegt hij ongeveer tien ton en hij kan een lading meevoeren die gelijk is aan z'n eigen gewicht.

Van de Vautour bestaan er drie versies: jachttoestel, bombardementsvliegtuig en vliegtuig dat dient om de operaties van het landleger te ondersteunen. Als jachttoestel is de Vautour bewapend met 4 kanonnen met 400 projektielen en 240 rockets. De aktieradius kan verhoogd worden door brandstofreservoirs, die eens leeg kunnen afgeworpen worden, onder de vleugels aan te hechten. De Vautour heeft radar aan boord die het doel opspoort en het geschut regelt. In tegenstelling met andere straalvliegtuigen heeft de Vautour geen zeer lange en zeer harde start- en landingsbaan nodig.

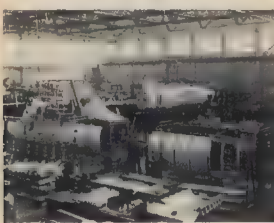

Foto boven: De Vautour is klaar om te starten voor een proefvlucht met rockets onder de vleugels. Je ziet de twee rockets heel duidelijk.

Foto links: Een grote montagehall waar het centraal gedeelte van de romp ineen gestoken wordt. Vooraan zie je een stuk van de romp van een Vautour.

Foto rechts: De SO.4050 Vautour met pijlvleugels die bombardementen kan uitvoeren met een snelheid gelijk aan die van het geluid. De straalmotoren « Avon » hebben een stuwkracht van 4.500 kg.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

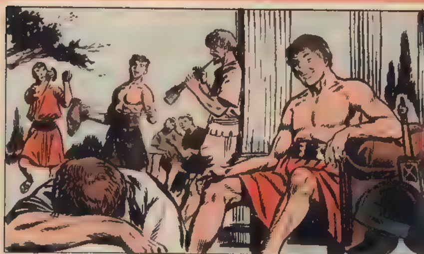

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS GEÏLLUSTREERD DOOR F. FUNCKEN

MAAR HANNIBAL KWAM NIET!

HET volstaat niet slag te leveren en die slag te winnen. Een veroveraar moet kunnen profiteren van zijn overwinningen en Hannibal, de geniale strateeg, deed zulks niet. Rome was in zijn macht, Rome beefde voor hem en toch viel hij de stad om een of andere duistere reden niet aan. Vele gelegenheden om zijn oude vijand voorgoed te verpletteren liet hij voorbijgaan. Zijn aarzelingen brachten hem ten slotte ten val...

1. - TE CAPUA WAS HET GOED

MEN verwachtte ieder ogenblik de Numidische cavalerie, de voorhoede van Hannibal, voor de muren van Rome te zien opdagen Maar Hannibal kwam niet. Hij durfde de stad niet aan en trok met zijn leger naar Capua, enkele mijlen ten zuiden van Rome gelegen Zijn troepen hadden rust nodig. Mogelijk, maar een feit is dat zijn troepen te Capua zo heerlijk rustten dat hun krijgslust en hun macht verzwakte en... dat Rome weer de kop opstak

2. - ARCHIMEDES

SYRACUSE, de grote en mooie Griekse stad op Sicilië, had een verbond gesloten met Hannibal. Rome stuurde Marcellus met een leger naar Syracuse om de stad te verwoesten. Maar in Syracuse woonde de grote Griekse wijs- en natuurkundige Archimedes. Deze laatste vond reusachtige hefboom-kranen uit, greep daarmee de Romeinse schepen, tilde hen op en liet hen weer vallen. Met zijn bolronde spiegels verbrande hij hun schepen van ver. Marcellus liet zich door dit alles niet afschrikken. Tijdens een feest nam hij de stad in en verwoeste haar. Een Romeins Barbaar doodde Archimedes op het ogenblik dat deze uitriep. « Eurêka ! » ik heb het gevonden !

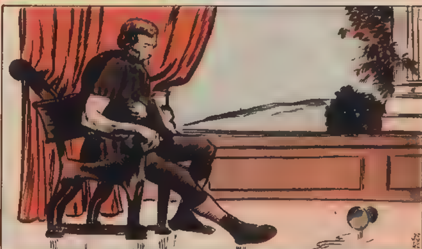
3. - HET HOOFD VAN HASDRUBAL

EN intussen zond Rome ook zijn krijgers naar Spanje waar Hasdrubal, de broer van Hannibal, nog over legers beschikte. Hasdrubal ontsnapte aan de Romeinen en kwam langs de Alpen in Italië. Daar werd zijn leger echter verslagen. Hijzelf sneuvelde en de Romeinen katapulteerden zijn hoofd in het kamp van Hannibal. Deze herkende het hoofd van zijn broer en begreep dat hij verloren was.

4. - DE SLAG VAN ZAMA

ROME werd nog driester en besloot Carthago zelf aan te vallen. Bevelhebber van deze stoutmoedige onderneming was de 30-jarige consul Scipio, die men later Scipio Africanus Major zou noemen. Scipio stapte in Afrika aan wal en vond in de koning van Numidië (Algerië) een bondgenoot. Hannibal werd in allerijl verwittigd en zo snel hij kon, kwam hij met zijn troepen naar Carthago om zijn vaderstad te verdedigen. Maar helaas, het waren niet meer de krijgers van weleer! Zij misten slagvaardigheid en zij verloren de strijd te Zama in 202. Het was voor de eerste maal dat Hannibal verslagen was. Wat een triomf voor Scipio!

5. - HET VERDRAG

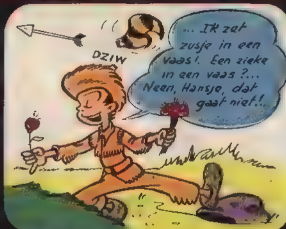
ROME drong Carthago een vredesverdrag op dat het einde betekende van de macht en de rijkdom van de mooie stad. Zij moest afstand doen van haar bezittingen in Spanje, van Corsica, van Sardinië, van Sicilië, mocht geen oorlogsvloot meer hebben en mocht geen enkele oorlog meer voeren zonder... de toestemming van Rome. Hannibal nam vergif... Vier eeuwen later kreeg hij zijn standbeeld te... Rome!

(Wordt voortgezet.)

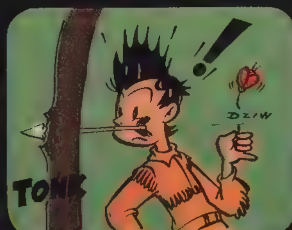
De kleine TRAPPER

DOOR N. BISSOT

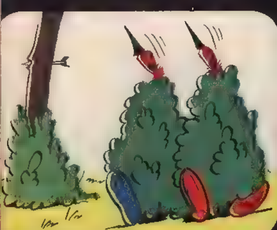

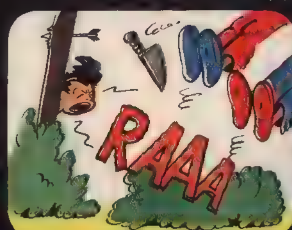

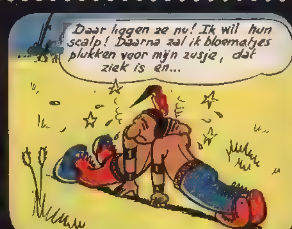

Bloed moet er vloeien om de schande uit te wissen!

BROOM
En zusje zal bloemen plukken voor Hans die dood is!
Er komt een onweer!

Met hars kan men een pruik op z'n schedel kleven!...
Wij moeten een scalpendans doen voor het onweer komt!

KRAK

Ik kan niet bewegen!
Ik ook niet!
Ik beweeg!
Jij ruikt ver-brand!

Mijn voet beweegt ook, dat zal je dadelijk merken!

Oei! Wat een schok!

Lieve hemel! Die Indianen waren met elektriciteit geladen als een batterij!

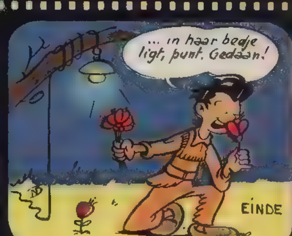

Prachtig! Het onweer drijft voorbij, maar de nacht valt. Ik zal geen bloemetjes meer kunnen plukken!

Die Indianen gaven mij een prachtig idee! Vlug naar huis...

En ik zal de bloemen in een vaasje steken... Haha! Eindelijk weet ik hoe men het...

... zeggen moet!

Voor mijn zusje, komma, die ziek...
De waardigheid van de Platvoet-Indianen krijgt alweer een zware slag!

... in haar bedje ligt, punt. Gedaan!
EINDE

DE GRIJZE DEMON

Luc Goodwin, een jonge trapper, achtervolgt Grijze Demon en het scheelde niet veel of hij vond de dood in de ijskoude nacht. Het is eigenlijk de wolf die hem voor de dood redde

HET EINDE VAN DE WEG

OP de knieën en met gebogen hoofd bekeek Goodwin de kleine bloedvlekken in de sneeuw. Hij wist wiens bloed het was, het was dat van de Grijze Demon.

— Zonder het te weten, heb ik hem vorige nacht gewond, dacht de trapper. Jammer dat ik niet iets beter heb geschoten, dan stond ik nu bij het lijk van m'n vijand.

Hij kwam overeind en z'n blik volgde het bloedspoor tot het einde.

MET een kogel van een Winchester in het lijf en bloedend kan hij niet ver gelopen zijn Met een beetje geluk heb ik de Grijze Demon voor de dag ten einde is. Ik hoop maar dat hij intussen niet sterft, want ik wens, ik wil mijn arme Sam wreken... De jonge trapper liep terug naar z'n kamp, inspekteerde zijn wapens en poetste de lopen zorgvuldig. Hij goot een laatste hete beker thee door de keel, vulde zijn thermosfles doofde het vuur uit dat hij de avond te voren, ten koste van zoveel moeilijkheden, had aangelegd en spande zijn honden in Een half uur later volgde hij alweer het spoor van de Grijze Demon

Omzichtiger dan ooit te voren leidde hij z'n honden naast het spoor, keek voortdurend rond en speurde aandachtig in iedere glooiing van het terrein om te zien of de wolf zich ook nergens schuil hield. Een dier dat gewond is, kan altijd gevaarlijk zijn en, vermits het hier om de Grijze Demon ging, moest men dubbel opletten. Van achter een sneeuwheuveltje, van achter een dode boomstam kon hij toespringen en zijn vijand lelijk toetakelen. Luc had reeds een keer kennis gemaakt met de sterke tanden van de wolf. Zonder z'n dik bontvest ware z'n arm beslist verbrijzeld geweest. Hij voelde niet de minste lust om meer ervaringen van die aard op te doen

Het bloed onmiddellijk gestold door de koude, liet slechts een dun spoor na. Goodwin kende zijn vak echter te goed om het uit het oog te verliezen. Sedert zijn prille jeugd woonde hij in deze barre streek. Hij las in de sneeuw, in de hemel en in de bomen als in een open boek. Hij kon zeggen waar precies de wolf zich had neergezet om z'n wonden te likken of om met zijn tanden de ijskegels van onder z'n poten weg te bijten. Tegen de middag boog het spoor plotseling naar een dennenbosje toe

— Als de Grijze Demon zich daar heeft verstopt, zo dacht Luc Goodwin, dan zal het moeilijk wezen hem er te doen verhuizen Ik zal het bos meter na meter moeten doorsnuffelen.

Achter iedere boom kon de wolf zitten, gereed voor de aanval. Gewond en waarschijnlijk erg moe zou hij z'n laatste krachten inspannen om een hardnekkig gevecht op leven of dood te leveren. Ook een dier weet wanneer de dood nadert

Zo stil en zo voorzichtig mogelijk leidde de trapper zijn gespan naar het bos. De honden begrepen dat ze stil moesten zijn, waarschijnlijk hadden zij de nabijheid van het roofdier gevoeld, en blaften geen enkele keer

●

WELDRA stopte de slede aan de rand van het bos. Luc sprong er af, trok zijn vuisthandschoenen uit en verwisselde ze met gewone handschoenen uit bont Hiermee kon hij z'n wapen hanteren zonder het risiko te lopen dat z'n handen zouden bevriezen. De ervaring van de vorige avond had hem wijzer gemaakt. Het was thans echter veel minder koud en een dikke sneeuwlucht bedekte de hemel Met zijn karabijn in de hand, de revolver los in z'n etui en een jachtmes in z'n gordel sloop Goodwin voorzichtig tussen de bomen Met geoefend oog speurde hij naar ieder bloeddruppeltje, naar iedere dennenaald vertrapt door de poten van de wolf

— Grijze Demon is uitgeput, dat merk je duidelijk aan z'n spoor, mompelde hij

Plotseling bleef de trapper staan en spitste de oren. Hij hoorde iets, maar dat geluid kwam van te ver om te kunnen zeg-

gen wat het juist was. Haastig deed hij enkele stappen in de richting van het geluid, dan bleef hij weer roerloos staan..

De trapper hoorde het rumoer van een gevecht. Hij herkende het doffe gegrom van een woedende wolf en daartussen een hoog, meer gemoduleerd gehuil. De trapper wist spoedig van wie dit gehuil afkomstig was, en knarsetandde :

— Ik hoop maar dat ze niet bezig zijn hem af te maken !

Hij liep nu vlug door en kwam na enkele sekonden op een open plek. Daar lag Grijze Demon tegen een grote den en bood het hoofd aan een reusachtige lynx.

De wolf was uitgeput, dat kon men duidelijk zien en daar hij gewond was, kon hij zich nauwelijks weren tegen het sterke, soepele roofdier. Het bloed stroomde uit de vele wonden, veroorzaakt door de vlijmscherpe klauwen van de lynx. De weerstand van Grijze Demon verzwakte ieder ogenblik .

GOODWIN profiteerde van een korte rustpauze tijdens dewelke de twee roofdieren elkaar hadden losgelaten om de lynx een kogel door de kop te jagen. De grote kat sprong op, viel neer, sloeg zijn scherpe klauwen in de sneeuw en bewoog niet meer

Goodwin keerde zich dan naar de wolf toe. Deze was tegen de den blijven liggen Hij deed zelfs geen poging om te springen, hij gromde slechts en toonde nu en dan zijn ijzersterke, witte tanden. Luc naderde nog

— Nu heb ik je in mijn macht, zei hij ernstig, vandaag ontsnap je niet.

Langzaam schouderde hij zijn karabijn en mikte. Grijze Demon trachtte zich op te richten om de strijd nogmaals aan te binden, maar hij kon niet meer Machteloos viel hij terug in de sneeuw .. Goodwin wou de haan overhalen, maar iets was er dat hem weerhield. Hij kon niet omdat het hem tegenstak, omdat hij er van walgde een dier dat machteloos was en zich niet weren kon te doden. Het scheen hem toe dat hij op het punt stond een moord te begaan. Hij liet zijn Winchester zakken en bleef roerloos staan. Nu zijn vijand daar uitgeput en totaal machteloos voor hem op de grond lag, was alle haat als bij toverslag verdwenen

Toen de wolf zag dat de mens z'n wapen liet zakken, liet hij z'n kop in de sneeuw zinken. De avond te voren gewond door een kogel van de trapper, gekwetst door de scherpe klauwen van de lynx en verzwakt door het vele bloedverlies, was het hem onmogelijk nog een poging aan te wenden om aan het onvermijdelijke te ontsnappen Hij liet zich op z'n zij rollen, de poten uitgestrekt, de kop op de dennennaalden. Zo bleef hij liggen. De Grijze Demon had zijn laatste adem echter nog niet uitgeblazen, want z'n ogen volgden iedere beweging van de mens

Gehurkt zat de trapper bij z'n oude vijand, maar de woede en de haat hadden plaats gemaakt voor medelijden en tederheid.

— Nu ben je dan eindelijk overwonnen, wolf, zei hij.

Bij het horen van die stem spitste de Grijze Demon z'n oren, dan legde hij ze weer in de hals. In z'n ogen lag vrees, maar ook een zekere onderwerping

— Je herinnert je de tijd toen je nog bij de mensen woonde, nietwaar wolf ?

Goodwin trok z"n vuisthandschoen uit aan de rechterhand en bewoog die in de richting van de Grijze Demon. Op het ogenblik dat hij de kop van de wolf bijna raakte, trok deze de muil open en hapte toe. Hij hapte echter in het lege, want de hand was reeds teruggetrokken.

— Wees maar stil, zei de jonge trapper op rustige, vriendelijke toon, wees maar stil. ik wil je geen kwaad meer doen.

Hij stak de hand opnieuw uit. Ditmaal ontsnapte er nog slechts een dof gegrom uit de keel van de wolf. Toen de hand z'n ruige pels raakte, rilde de wolf en knorde. Dat was alles. Langzaam streek de hand over de sterke kop van de wolf. Het dier bewoog niet meer. Z'n muil bleef dicht. Ernstig gewond en zwak, herkende de Grijze Demon, die eens geleefd had bij het warme vuur van een blokhut, de mens. Hij wist opnieuw dat de mens zijn meester was

VOLGENDE WEEK :
WOLF EN TRAPPER SLUITEN VRIENDSCHAP

voortgezet)

Harald de

Van op het eiland waar zij strandden, zagen Harald en zijn vrienden land. Harald heeft een vlot gebouwd en vaart er naar toe. Hij weet niet welk gevaar hem beloert...

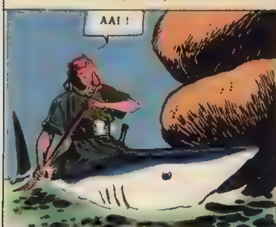

Viking

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

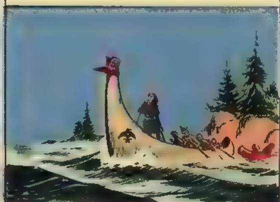

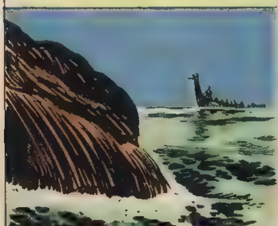

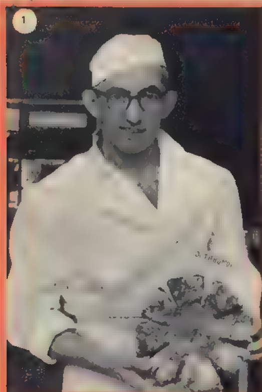

(Wordt voortgezet.)

ONS DAGELIJKS BROOD

GEEF ons heden ons dagelijks brood »... Er ligt zoveel meer in deze zin dan wij op het eerste gezicht vermoeden, vooral wanneer we bedenken dat de helft van de mensheid honger lijdt. Wij krijgen iedere dag ons brood op tafel en begrijpen niet altijd waarom oudere mensen zeggen « Werp nooit brood weg » !

HET brood heeft zijn geschiedenis Opgravingen hebben bewezen dat er in het steentijdperk in Voor-Azië reeds tarwe en gerst werden gekweekt Van 8 000 tot 10 000 jaar geleden waren er uitgestrekte tarwe en gerstakkers langs de oevers van de Middellandse Zee Omstreeks 5.000 jaar voor Christus, vinden wij de eerste rogge in het zuiden van Frankrijk Eigenaardig is dat de rogge in Azie als onkruid tussen de tarwe groeide

Drie duizend jaar voor Christus groeide er tarwe in China en in veel Egyptische graftomben werden goed bewaarde tarwe en gerstkorrels ontdekt

De eerste graankorrels werden rauw gegeten, daarna heeft de mens ze geroosterd en na het roosteren kwam het fijnwrijven, zodat de tarwe meel werd Dit is slechts een stap, maar waarschijnlijk duurde het vele, vele eeuwen alvorens de mens er toe kwam het graan fijn te stampen tot meel. Uit het meel maakte hij dan een dikke brij en deze werd in asse tot brood gebakken Dit brood vinden wij bij de Egyptenaren, de Babyloniers, de Hebreeërs. Het is dun, goed doorbakken doch zonder zuurdesem of gist De Armeniers, de Turken, de Kaukasiers eten thans nog ditzelfde brood. De Armeniers hebben ook een brood dat lawasj heet en dat lang, dun en plat is

Ditzelfde brood heeft men teruggevonden in graftomben die dateren uit de tijd toen Babylonië (nu Irak) een machtig rijk was

Het Skandinavisch vlabrood dateert uit het steentijdperk. Brokken van dit brood, ontdekt in de begraafplaatsen van de Vikingers, zijn niet te onderscheiden van het vlabrood dat op onze dagen door de Zweedse en Noorse boeren gegeten wordt

Rogge was bij de oude Grieken niet in tel, tarwe en gerst werden als waardevolle graansoorten aanzien De rijke Romeinen aten gedesemd brood, gist was nog onbekend Het volk echter voedde zich met haverbrij en gerstepap Het was met haverbrij en gerstepap in hun maag dat de Romeinse soldaten de wereld hebben veroverd !

In de Middeleeuwen at men in onze streken rogge, gerst en haver Het witte brood was lange tijd voor het volk een medicijn of een lekkernij, die men alleen at als het kermis was.

Slechts de helft van de mensheid voedt zich met tarwe en rogge. De andere helft met rijst, gort, gerst, maïs, sago en maniokwortels. In Frankrijk, het land waar men veel brood eet, kwam een Parijs bakker, Sarrau genoemd, op het idee zijn klanten aan de hand van talrijke voorbeelden, de geschiedenis van het brood te vertellen. Volgens hem was het in Egypte dat men het brood voor het eerst liet rijzen De huisvrouwen aan de boorden van de Nijl maakten veel zorg van hun brood en zij gaven het eerste stuk dat uit hun oven kwam aan de heilige krokodillen, om de gunst van de goden af te smeken Aan de farao boden zij brood aan, gebakken in de vorm van een marionet, een hond, een slang, enz De Galliers bakten plat, rond brood, dat de vorm had van een bord. Zij legden daarop hun vlees. Het brood aten ze pas op het einde van de maaltijd, als het doordrenkt was met het vet en het bloed van het vlees. Praktisch systeem, he !

Of de Parijse huisvrouwen het brood uit Egypte, Griekenland en Rome ook kopen en proeven ? We weten het niet maar in ieder geval staat er steeds een hele rij belangstellenden voor het uitstalraam van de vindingrijke bakker

BIJ DE FOTO'S

1 De bakker op de drempel van z'n winkel. Hij toont het brood Octabomoi gemaakt van voltarwemeel en met acht inkepingen in de rand. Zo'n brood werd teruggevonden in de ruïnes van Pompeï.

2. Twee Egyptische broden : olyra gemaakt van rogge en met gaatjes doorstoken. Daarnaast een broodje in de vorm van een slang.

3. Een Egyptisch brood dat de vorm heeft van een marionet.

4. Artolacane is een Grieks brood waarin wijn is gemengd. Het wordt gebakken in de vorm van een druiventros.

5. Militate. Egyptisch brood met honig gebakken. Het heeft de vorm van een bij.

6. De huismoeders blijven nieuwsgierig staan voor het uitstalraam met de Griekse broden. Of ze lust hebben het te kopen ? Ipnytes gebakken met dadels en Phalos is brood waarin bonen werden verwerkt

7. En dat zijn de Romeinse broden : Azime heel dun en zonder gist, Mamphula, brood met olie gekneed en Obalies gebakken tussen twee ijzeren platen

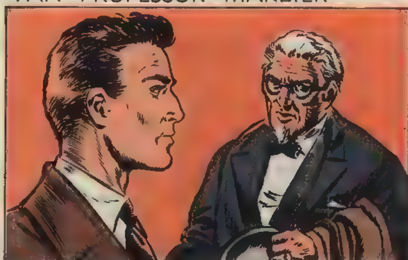
DE ZWARTE TAS

Vandaag stellen we jullie een nieuwe en sympatieke held voor die Hugo Leemans heet en met z'n twee voeten in een gevaarlijk avontuur stapt..

DE ZONDERLINGE HOUDING VAN PROFESSOR MARLIER

(1) HUGO LEEMANS was niet de enige die had opgemerkt dat professor Marlier sedert enkele dagen niet meer dezelfde was. Marlier was een scheikundige van naam die door zijn vriendelijkheid, zijn intelligentie en breeddenkendheid de eerbied en de sympatie van al zijn studenten had verworven. Heel plotseling nu had de professor zijn gewone kalmte verloren. Men zag het hem aan dat hij ongerust was. Soms voer hij zonder reden bitsig uit. Wat ging er in hem om?

(2) TWEE dagen tevoren had hij aan Hugo Leemans de zonderlinge vraag gesteld. « In welke winkel kan ik zo'n boekentas in zwart marokijnleer kopen, dezelfde als die waarin jij je boeken en schriften bergt en je onder de arm draagt? » Leemans was een ogenblik verbaasd geweest en had de geleerde dan de gewenste inlichtingen gegeven. Nadenkend had Marlier het hoofd geschud en was dan zwijgend verder gestapt. De volgende dag kwam hij met zo'n tas onder de arm naar de fakulteit

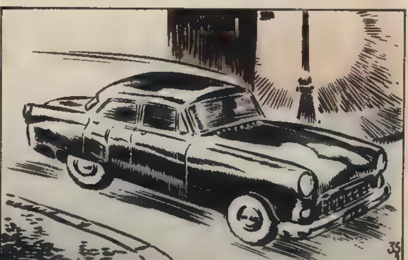
(3) DE avond waarop dit verhaal begint, was de professor na de lessen met Hugo in het laboratorium gebleven. Het was reeds helemaal donker, alvorens de professor en zijn leerling ophielden met hun boeiende experimenten. Toen zij de fakulteit wilden verlaten, bleef Marlier plotseling als aan de grond genageld staan. Hij beefde en zijn hand klemde zich krampachtig om de arm van de jongeman. « Geef mij je tas, Leemans, fluisterde hij, geef mij je tas, vlug! »

(4) NIET begrijpend bekeek Hugo de professor. Het gelaat van de oude man was doodsbleek. « Om de liefde Gods, zei hij met gesmoorde stem, doe wat ik je vraag. Geef mij je tas en neem de mijne. Ik heb thans geen tijd om je dit alles uit te leggen. Later zal je wel begrijpen. » Hugo Leemans gehoorzaamde en de geleerde wierp hem een blik toe, waarin men erkentelijkheid, schrik en berusting kon lezen.

(5) BLIJF hier, fluisterde hij, en roer je niet vooraleer ik uit het gezicht verdwenen ben. » Hij liet Hugo achter en liep met korte stappen naar de steenweg. Hugo was meer verbaasd dan ongerust en met grote ogen keek hij zijn professor na. Op het ogenblik dat Marlier uit de grote poort kwam, sprongen er twee schaduwen uit het duister en omringden hem. Ze spraken met elkaar... Hugo stond nog steeds onbeweeglijk en voelde zijn hart hevig bonzen.

(6) EEN ogenblik voelde hij lust om achter de groep aan te lopen. Dan echter herinnerde hij zich het bevel van de professor. De drie silhouetten verwijderden zich heel vlug. Ze liepen naar de grote, zwarte auto, die op enkele meter van de poort geparkeerd stond. Marlier bood geen weerstand, toen de twee sombere gestalten hem teken gaven in de auto te stappen. Enkele sekonden later vertrok de zwarte auto bliksemsnel en draaide de hoek om. De banden piepten

(Wordt voortgezet)

DE AVONTUR…
DE MEESTER…

In de omgeving van de kunstmatige satelliet heeft Dan …

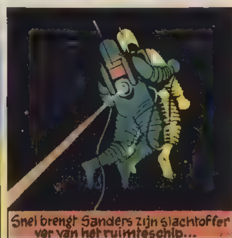

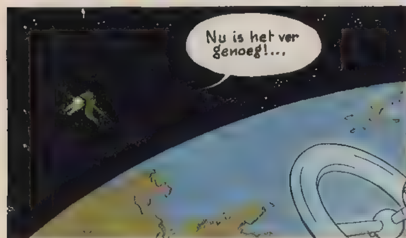

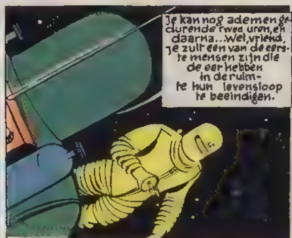

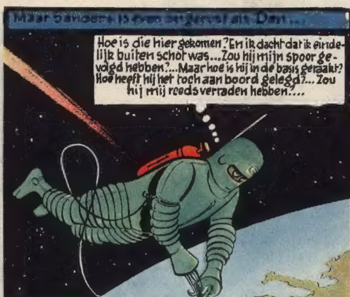
N VAN DAN COOPER

VAN DE ZON

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

vijand Sanders weergevonden. Deze laatste vernielde de reaktor van Dan...

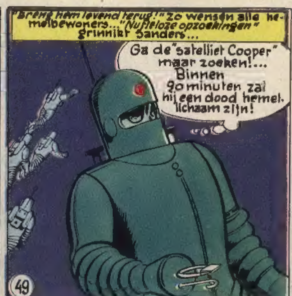

(Wordt voortgezet.)

DE EMIR WENST EEN DOPJE VOOR EEN STRUISVOGELEITJE

VOOR het eerst sedert tweehonderd jaar kreeg de juwelier van de koninklijke familie van Engeland de opdracht een eierdopje te maken voor struisvogeleieren. De juwelier kreeg deze bestelling van emir Abdul Illah, prins van Irak. Deze bezit in zijn tuinen van Bagdad een koppel struisvogels. Het wijfje lei twee eieren. In het vooruitzicht dat ze in de toekomst nog eieren zal leggen, heeft de emir dan al vast zijn eierdopje besteld. De Londense juwelier slaagde er in een model van eierdopje voor struisvogeleieren te vinden. De universiteit van Oxford bezit er nl. een dat dateert van 1610.

DE POS

LEVE PINOCCHIO!

JE kent Pinocchio. Hij werd nu zo wat vier en zeventig jaar geleden geboren uit de sprankelende fantasie van de Italiaanse schrijver Lorenzini, die de pseudoniem Collodi gebruikte. Pinocchio won het hart van de Italiaanse jeugd en werd, na een tijd, de vriend van alle kinderen ter wereld. De film van Walt Disney droeg natuurlijk veel bij tot zijn bekendheid. Reeds lang wensten de Italianen een standbeeld van hun vriend en thans ging deze wens in vervulling. Vijf jaar geleden beloofde Rolando Anzilotti dat, indien hij tot burgemeester zou worden verkozen, hij zijn vaderstad Collodi een standbeeld van zijn beroemdste telg, Pinocchio, zou schenken. Anzilotti werd gekozen en thans onthulde men in het stadspark een zeer fraai en sierlijk monument van Pinocchio. Het is het werk van Emilio Creco. Niet minder dan 82 beeldhouwers hadden hun werk ingezonden en het was zeer moeilijk er het mooiste uit te kiezen.

HOGER DAN DE EVEREST

EEN dagblad van India publiceerde een beschrijving van de Masjin-Pomra, een berg die deel uitmaakt van een bergketen in het noorden van Tibet. Deze berg zou, volgens de laatste berekeningen 9.000 meter hoog zijn, dus hoger dan de Everest, en werd nog niet door de mens bedwongen. Inderdaad, totnogtoe waagde geen enkele expeditie de beklimming van deze steile en woeste reus. Piloten bevestigden de stelling van het blad : de Masjin-Pomra is hoger dan de Everest !

DE HANDEN VAN DE PORTIER

ERNEST HEMINGWAY de beroemde schrijver, vertelde het volgende : Hotelportiers kan men best vergelijken met poliepen. Stel je voor, laatst verliet ik een hotel en de portier greep met één hand mijn vier koffers, met de andere opende hij de grote, dubbele deur en toen had hij nog een hand vrij om het drinkgeld in ontvangst te nemen...

DE GROOTSTE TELESCOOP

DE grootste telescoop is voorlopig nog die van de Mount Palomar, weldra echter zal Australië met de eer, de grootste telescoop ter wereld te bezitten, gaan strijken. Op 100 mijl van Sydney zal een schotelvormige telescoop gebouwd worden met een diameter van 250 voet. Men zal er sterren mee kunnen localiseren die men met de lichttelescoop van Palomar niet waarnemen kan !

VEILIGER FIETSEN

HET fietsen wordt in ons land een gevaarlijke onderneming, vooral dan 's avonds en 's nachts. Een Belgische uitvinder, Braune, heeft iets gevonden dat de fietser van groot nut kan zijn. De uitvinding is een eenvoudig rood plaatje dat in facetten geslepen werd zoals een diamant.

Het vangt het licht van de koplampen op en weerkaatst het honderdvoudig. Je kan het plaatje zowel op je muts steken als op je kousen of schoenen. Het is klein, licht en kan in een oogwenk aangehecht of afgenomen worden. Daar het zich op de fietser zelf bevindt en al diens bewegingen volgt, ziet men de fietser van ver en wordt het, b.v. voor autobestuurders, makkelijker hem te vermijden.

OM DE POSTBODE TE BESCHERMEN

HET beroep van postbode schijnt in de Verenigde Staten gevaarlijk te zijn, want in het jaar 1955 werden er niet minder dan 5.800 postboden gebeten

door honden. Het bestuur van posterijen zoekt dan ook naar een middel om haar ambtenaren afdoend te beschermen. Tussen al de systemen welke geschikt werden bevonden om de honden op afstand te houden, is er o.m. een waterpistool dat gevuld is met ammoniak en dat de briefdrager kan ledigen op de woedende keffers. Verder is er nog een pantsering van dunne staalplaatjes voorzien als voering in de broek van de postbode. Wij zien de Amerikaanse briefdragers al op weg in zo'n uniform, stijf als een middeleeuws harnas, en met een groot waterpistool op de rug !

NIEUWS IN

● In Parijs werden langspeelplaten aangeboden in soepel plastiek. De platen wegen slechts 5 gr. Je kan ze best in je vestzak steken.
● Ruiters die geen ervaring hebben zullen voortaan niet meer mogen deelnemen aan de Olympische Spelen voor ruiters. Lach niet, het is een zeer ernstige beslissing want tijdens de laatste Olympische Spelen te Stockholm telde men niet minder dan 61 ernstige valpartijen. Vier van die « onervaren » ruiters liggen nog in het ziekenhuis en een paard moest afgemaakt worden.

HET GROOTSTE HOTEL

VOLGEND jaar begint men te Moskou met de bouw van het grootste hotel van Europa. De 2.700 kamers zullen allen voorzien zijn van telefoon, radio

en televisie. Ieder van de tien verdiepingen van dit hotel krijgt bar, buffet en restaurant. Er komt bovendien een zaal die 3.000 personen kan bevatten en waarin feesten, toneelvoorstellingen, enz., kunnen gegeven worden.

BEROEPSGEHEIM

EEN Mexikaans ambtenaar heeft het als onze vriend Minimum moeten ondervinden, dat men niet altijd de naakte waarheid mag zeggen... Die Mexikaan zei nl. van zijn baas : « Hij is te dom om te helpen donderen en hij kan niet eens tot tien tellen ! » Gevolg ? Hij moest voor de rechter verschijnen en werd veroordeeld wegens schending van het beroepsgeheim !

OGEN OP JE RUG?

MEN zegt wel eens « Ik zou ogen op m'n rug moeten hebben ». Hier heb je het dan ! Een Amerikaan vond een bril uit met achteruitkijkspiegels die toelaat te zien wat achter je gebeurt zonder je om te draaien. Wat zou je er van denken, moest

de meester, die een klas met een twintigtal bengels in toom moet houden, zich zo'n paar ogen aanschaffen ?

HET KORT

● In Engeland tracht men opnieuw het « schuine schrift » ingang te doen vinden. Talrijke scholen, ondermeer die van Eton en Harrow, hebben zich bij deze beweging aangesloten. Het « schoonschrift » werd er opnieuw een vak en de leerling met het mooiste en best verzorgde schrift krijgt op het einde van het jaar een prijs.

● Onder de druk van 20.000 atmosferen wordt het water 80° heet en zo hard als ijs, olie wordt zo hard als staal en de lucht dichter als water.

ONBREEKBAAR

DE Amerikanen zijn vindingrijk, dat weten wij. Hier dan weer een nieuw staaltje : onbreekbare eieren. Wie eieren

koopt moet voorzichtig zijn om geen eierkoek te maken alvorens hij met het vrachtje thuis is. Een winkel van New York verkoopt thans eieren die niet meer in hun schaal, maar in een speciaal klein zakje van plastiek zitten.

DE VERDACHTE DROEG EEN BAARD

TIJDENS het officieel bezoek van de koningin van Engeland aan Stockholm waren maatregelen genomen om alle aanslagen te verhinderen. Naast enkele Zweedse detectives, stonden er ook een groot aantal detectives van de Scotland Yard op de bres. Tussen de persfotografen die de toelating hadden de koningin te naderen, was er een die een baard droeg. De Engelse detectives zagen in hem een verdachte en wilden hem verwijderen. De fotograaf in kwestie protesteerde natuurlijk met klem. De Zweedse politie moest tussenbeide komen. Met de uitleg van de Zweden namen de speurders van de Scotland Yard echter geen genoegen en zij vroegen de toelating om eens aan de baard te mogen trekken van de fotograaf. Deze laatste stemde toe. Toen de detectives ondervonden dat het hier om een *echte* baard ging, waren ze tevreden.

ANTWOORD OP DE TEST VAN DE WEEK

BEN JE EEN IDEALIST ?

12 JA : Je bent een echte idealist en je zal je goed moeten wapenen om de nuchtere werkelijkheid van het alledaagse leven te verdragen. Van de andere kant echter, zal je ideaal je troosten en je helpen wanneer alles grijs en triestig lijkt.

VAN 8 TOT 11 JA : Je bent een idealist, maar dit belet niet dat je nu en dan nuchter vaststelt dat het leven niet is zoals jij je dit had gedroomd. Dit mag je niet beletten steeds vreugde te scheppen in het leven, vriend !

VAN 4 TOT 7 JA : Jij tracht alles te zien zoals het is zonder daardoor je ideaal uit het oog te verliezen. Je beklaagt de mensen die geen ideaal hebben.

VAN 1 TOT 3 JA : Neen, alles is niet perfekt op onze wereld. Jij zoekt de waarheid, dat is opperbest, vriend, maar tracht ook de zonnige kant te zoeken !

0 JA : Je bent een realist. Je wil het leven zien zoals het is. Daarvoor is veel moed nodig. Leer nu ook van het leven te houden zoals het is met zijn zonnige- en zijn schaduwkant.

DE GRAAFMACHINE VAN OHIO

DE mijnen van Ohio namen een graafmachine in gebruik die zo hoog is als een huis van zestien verdiepingen en op acht kettingwielen rolt, die ieder 60 ton wegen. De spade van deze grafmachine tilt in een keer 90 ton rotssteen op en legt dit gewicht op 100 meter van de plaats waar het opgehaald werd. De graafmachine draait op een cirkelvormig spoor met een diameter van 12 m en wordt aangedreven door zestien krachtige electrische motoren. Ze kan bediend worden door één man. De stuurkajuit is air-conditioned en uitgerust met radio en telefoon.

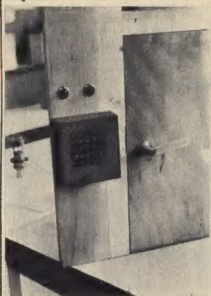
In een restaurant

— Ober, ik heb al veel fijner vlees gegeten dan datgene wat u me voorschoteit, riep een verbolgen gast in een restaurant van Den Haag.

— Dat kan, mijnheer, maar niet bij ons, zo luidde het antwoord.

PITTORESKE UITVINDINGEN

DIT zijn enkele van de meest pittoreske uitvindingen die wij ontdekten te Parijs op de tentoonstelling voor kleine uitvinders die ieder jaar gehouden wordt onder de naam van « Concours Lépine ».

EEN electrisch slot zonder sleutel. Je hoeft slechts op enkele van die 25 knopjes te duwen — op welke knopjes hangt af van de gewenste combinatie — en de deur gaat open. Er zijn duizenden combinaties mogelijk.

APPARAAT om snel te zwemmen zelfs zonder water ! De schroeven worden door de beweging van armen en benen aangedreven. Naar het schijnt is het geraadzaam ook een reddingsgordel mee te nemen...

DIT toestel vervangt de gewone suikertang. Je draait aan de zwengel, rechts, en de suiker valt in het kopje. Fijn, hé ! Of je mama zo'n toestel op haar tafel wenst, is een andere vraag !

DE elastiek die rekt naar believen. In een ommezien kan je er een bundel papieren mee vastbinden, een pakje mee maken, enz. Veel makkelijker en praktischer dan een touwtje.

EEN WOLF HAALT EEN VLIEGTUIG NEER !

TWEE jonge Amerikaanse piloten scheerden met hun licht vliegtuig heel laag over de vlakte van Minnesota (U.S.A.) om twee wolven eens van nabij te bekijken. Een van de wolven vond dat vreselijk ongepast en woedend sprong hij tegen het vliegtuig... Hij raakte een ski van het toestel dat heftig schommelde en dan neerstortte. Als bij mirakel ontsnapten de piloten aan de dood, de wolf werd echter verpletterd door het vliegtuig.

Het weekblad « KUIFJE » : 11e jaargang. Lombard Uitgaven. Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — *Publiciteit :* **PUBLI-ART**

KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

Buitenland en Belgisch Kongo : 10 F. — Nederland : 50 cent.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Paris IXe.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.K.).
Canada : 5090, avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

	België	Buitenland Belgisch Kongo	Canada
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. 30-8-56

HET RAADSEL VAN ATLANTIS

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

Blake, die tracht Poseidopolis te bereiken, is een wachtpost binnen gedrongen...

